



מנוחת החסרונות

רבי נחמן מברסלב

מעשה בן אחד שהלך מבית אביו, והיה במדינות אחרות ימים רבים. כעבור זמן חזר הבן לבית אביו והתפאר שלמד שם אמנות גדולה: לבנות מנורה. וציווה שיתאספו כל בעלי האמנות הזאת, והוא יראה להם עד כמה הוא מוכשר באותה אמנות. וכן עשה אביו, וקיבץ את כל בעלי האמנות הזאת שיראו את גדולת בנו, את כל מה שלמד כששהה בארצות זרות. הבן הוציא מנורה אחת שבנה, אך היא לא מצאה חן בעיני אף אחד מהם. אביו הלך אליהם, וביקש שיגידו לו את האמת. והשיבו לו שזו האמת, שמנורה זו אינה יפה. והבן התפאר: "הלוא ראיתם חכמת אמנותי!" אמר לו אביו שלא כולם חשבו שהמנורה יפה.

ואז השיב לו הבן: "אדרבה! בזה הראיתי את גדולתי, כי הראיתי לכולם את חסרונם. במנורה זאת נמצאים החסרונות של כל אחד מבעלי האמנות הנמצאים כאן. הלוא תראה, אצל זה חתיכה זו אינה יפה אבל חתיכה אחרת יפה אצלו מאוד; ואצל אחר, להפך - אדרבה, זאת החתיכה שאינה יפה אצל חברו יפה ונפלאה בעיניו, רק זאת החתיכה אינה יפה; וכן אצל כולם, מה שרע בעיני זה יפה בעיני חברו, ולהפך."

המשיך הבן ואמר: "בניתי מנורה זאת מחסרונות בלבד, להראות לכולם שאין להם שלמות ולכל אחד יש חיסרון. כי מה שיפה בעיני אחד הוא חיסרון בעיני חברו. אבל באמת אני יכול לעשות ללא חסרון."